

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011080
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119011080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní 4. decembra 2019 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

G. L., nar. XX. XX. XXXX P. L., trvale bytom L.,
t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

bez prihlásenia L., W. U. O. X,

je vinný, že

v bode 1 rozsudku)

20. 12. 2018 v čase o 21.45 hod. v L., na ulici V. Č.. XXX, v podniku X., odcudzil 1 ks mobilný telefón zn. V. V. L. modrej farby s N.: XXXXXXXXXXXXXXXX a N.: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu s puzdrom v hodnote 233,- Eur, ktorý bol položený za barovým pultom a z podniku odišiel, ku škode H. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., X. X, pričom za priestupok proti majetku - krádež bol postihnutý dňa 23. 06. 2018 Obvodným oddelením PZ Košice - Staré mesto blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 18086162 a za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/130/2018 zo dňa 20. 09. 2018,

v bode 2 rozsudku)

07. 02. 2019 si prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu, ktorá mu bola určená do vlastných rúk pod sp. zn. 0T/130/2018 na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 20.09.2018 pod sp. zn. 0T/130/2018 v trvaní štyroch mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s nástupom najneskoršie do 5 dní od doručenia výzvy nepretržite do Ústavu na výkon väzby v Prešove, Ul. kpt. Nálepku 1, pričom do výkonu trestu nenastúpil a následne bol menovaný dňa 28. 02. 2019 dodaný do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby v Prešove, Ul. kpt. Nálepku 1 príslušníkmi polície,

teda

v bode 1 rozsudku)

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin štyroch mesiacoch odsúdený,

v predchádzajúcich
v predchádzajúcich dvadsiatich

v bode 2 rozsudku)

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

čím spáchal

v bode 1 rozsudku)

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31. 7. 2019,

v bode 2 rozsudku)

- prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri existencii pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výroky o treste uložené mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/39/2019 zo dňa 18. 4. 2019 a trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. z. 6T/131/2018 zo dňa 27. 12. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 12.6.2019 obžalobu na obvineného G. L. v bode 1/ pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona (účinného do 31.7.2019) a v bode 2/ pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný G. L. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že je vinný vo vzťahu k obdivom skutkom.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktorý sa kvalifikuje ako trestné činy uvedené v obžalobe.

Zároveň súd poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Následne súd uznesením rozhodol, že toto vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste a náhrade škody, nakoľko z vykonaného dokazovania

aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutky sa stali tak, ako je uvedené v obžalobe, súd nemal pochybnosti o právnej kvalifikácii a o tom, že sa ich dopustil obžalovaný.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovné :

Obžalovaný G. L. je hodnotený všeobecne.

Podľa správy K. Y..H.. G. L. nebol hospitalizovaný na Psychiatrickom oddelení K..Y..H.. G. L. a nie je vedený v uvedenej ambulancii.

Podľa správy D. I..L. bol na II. psychiatrickej klinike hospitalizovaný od 16.3.2011 do 4.4.2011 s diagnózou „iná zmiešaná porucha správania a emotivity.“

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MVSR má evidovaných 9 priestupkov, z toho v 3 prípadoch bol postihnutý za priestupok podľa §50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Obžalovaný G. L. bol doposiaľ 10 ráz súdne trestaný, z toho minimálne v 6 prípadoch za prečin krádeže.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 6T/131/2018 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 27.12.2018 bol obvinený G. L. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b), písm. f), ods. 3 písm., b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (účinného do 31.7.2019) a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol obvinenému L. doručený dňa 28.2.2019 a nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k obvinenému L. dňa 9.3.2019.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov, sp.zn.: 4T/39/2019 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa bol obvinený G. L. uznaný vinným z prečinu neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6T/131/2018 ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22.6.2019 vo vzťahu k obv. L..

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť, že obžalovaný sa k skutku priznal a tento oľutoval, posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému L. priťažuje, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona), a už bol doposiaľ súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného poriadku), čo súd nemohol zobrať do úvahy, lebo ako vyplýva z oboznámeného registra trestov, v 6 prípadoch bol odsúdený za druhovo totožný trestný čin s tým, čo sa mu kladie za vinu v jednom zo skutkov v tomto konaní.

Podľa § 41 ods. 1 prvá veta Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje za prečin podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona (účinného do 31.7.2019) uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky, za prečin podľa § 348 ods.1 umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky a za prečin podľa § 219 ods. 1 je možné uložiť trest v rozmedzí 1 rok až 5 rokov.

Obžalovaný spáchal skutok kladený mu za vinu v tomto konaní skôr, než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, v tomto prípade doručení trestný rozkaz Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/39/2019 a tiež skôr než mu bol doručení trestný rozkaz Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6T/131/2018, ktorého výrok o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad boli zrušené pri ukladaní trestu vo veci vedenej pod sp. zn. 4T/39/2019. Preto súd ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, t. j. podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo bolo v tomto prípade trestná sadzba uvedená v § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Vo všeobecnosti pri ukladaní trestu platí zásada, že páchatelovi je potrebné uložiť trest v rozsahu proporcionálnom k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, samozrejme po zohľadnení spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, ako aj všetkých priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, s prihliadnutím na jeho osobné pomery a možnosti jeho prevýchovy a nápravy.

S prihliadnutím na tieto vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie u obžalovaného L. by iný trest než trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody nebol dostatočný. Tým, že už mal možnosť preukázať v minulosti uloženými podmienkami trestami, ale aj trestom spojených s jeho výkonom, že v prípade takého druhu protiprávneho konania si zobral ponaučenie a že šlo iba o vybočenie čo však „nevyužil“ a uvedené nepreukázal, a teda je zrejmé, že je na neho potrebné opäť pôsobiť trestom spojeným s jeho výkonom. Súd preto ukladal takýto druh trestu v trvaní 28 mesiacov pri použití zákonom stanovenej trestnej sadzby, ako aj § 38 ods. 4 Trestného zákona prihliadnuc tiež na § 42 ods. 2 Trestného zákona, ako aj na znenie § 41 ods. 2 Trestného zákona. Tento trest považoval na uvedenie si následkov svojho konania u obžalovaného G. L. za primeraný. Pre jeho výkon ho podľa § 48 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento už v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Takýto trest uložený obžalovanému G. L. súd považoval za dostatočný na zabezpečenie účelu Trestného zákona.

Rozhodnutie neobsahuje žiaden výrok o náhrade škody, nakoľko táto zo strany poškodeného uplatnená nebola.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.